

našchym pschijaschelam pomogachmy. Za wojowach pschi boze how togo starkego, kenž wot se rubascho ač law; naraš hobstupichu jogo winiki, ja kschěch jomu pomogasch, ale woni pschiměchu a huwěsachu naju hobeju. Dwa dña a dvě noze šmej tač lažakej a nejšmej pišej daniž jědkej. Žinž žajtšcha šu naju a hyschczi jadnogo popajžonego do zołnow šchlapili, how na tu kupu wjadli, ab naš how šarěsali a sežrali. Ale Bog ten Kněš nějo do togo šwolil a jo naju wimogł psches waju škobodnoscz.

Uko to hulizowascho, bulachu se jomu dsy po lizoma dołoj a žekowascho se Robinsonu a Pětkoju s ruku; tejerownosczi tež Pětkowy nan. U ten kschěšcho něto rad wěžesch, kač jo jogo šyn byl wimožony. Pětko jomu to šchytno hupowěda, a kač dere jo se až do něta měl a zo šchytno jo nahufnuł.

Robinson se dalej pschawascho, zeja jo ta roslamana kož byla. U ten Šchpański hulizowascho tač: Dwa kupza we měsce Radixu stej ju hupošlakej, na wikowaně. Ten jaden běšcho pschikasal, až dejmy s zarnymi wikowasch, ten drugi pač kschěšcho měsch sa te šobu dane wory jano škoto. Robinson wese něto togo Šchpańskego sa ruku a dorweže jogo do šwojeje plawne a pošasowascho jomu šchytno, zož běšchtej s Pětkom škože hunošykej. — Robinson husgońowascho tež, zeje te parole a dejmanty šu a ta rědna drašwa wojańskego hušchego? Na to wotgroni jomu ten Šchpański: To šchytno jo jadnogo engelskego hušchego, kenž jo dlužke lěta we podžajtšchnej Šndiškej byl a kschěšcho